Ps.115. speciosa laus in ore peccatoris. Ps. Non mortui laudabūt te
Ps.33. dñe. Perseuerans. Ps. Semp laus eius in ore meo. Pura.
Exo.xxx.d. Pręcepit domin⁹ offerri th⁹ lucidissimū. Et vasa
templi facta sunt de auro purissimo. a Qui das salutē
regibus.q.d.cantabo tibi qui das salutē regibus: id est mō-
tibus iam fumiganti-
bus. b Qui rede-
misti dauid seruū
tuū.i.totū christū/ca
put et corp⁹. c De
gladio maligno
eripe me. Est enim
gladi⁹ benignus: quo
de⁹ loquit veritatem.
Matth.x.d. Non ve
ni mittere pacē: sz gla
diū. Hic est gladi⁹ bis
acut⁹ vtroq acumine
ꝓpotēs.s.veteris z no
ui testamēti: q oīs pu-
tredo a mēbris christi
abscidit. Malign⁹ ꝓ o
gladi⁹ est q illi loquūt
vanitatē. Unde alibi:
Lingua eorū gladius
acutus. Quos q̄ supe
rius aq̄s dixit/ipos h
dicit gladiū. Uñ ad-
dit: hic quod ibi dixit:

Al. †redemit
Al. †suū
Al. †erue
Al. †exime
l. †cōstabilite
Al. †et ornate
Al. †cellaria
Al. †hoc
Al. †fecunde multiplicātes
Al. †gressibus
†Ps.56.
Al. †sepis nec exit⁹

a Qui das salutē regib⁹: qui
b †redemisti dauid seruū †tuū:
c ō gladio maligno †eripe me.
d Et †erue me de manu filiorū
e alienorū: quorū os locutū ē
f vanitatē: z dextera eor dex-
g tera iniqtatis. Quor filij sic
h nouellę plātationes: †in iuue-
k tute sua. Filię eor cōpositę:
l †circūornatę vt similitudo tem-
m pli. † Promptuaria eor ple-
n na: eructātia ex hoc i †illud.
o Oues eorum †fętose abūdā
p q
r tes i †egressibus suis: boues
s eorum crassę. Non est ruina
t v †macerię nec trāsitus: nec
x clamor in plātęis eor. Bea
y tum dixerūt populū cui hęc
z sunt: beatus populus cuius
dominus deus eius.

Laudatio ipsi dauid.
Aleph. (CXLIIII.

a b c d Exaltabo te de⁹ meus
rex †: z bñdicā †nomi-
ni tuo in seculum: z in
e seculū seculi. Beth. Per
singulos dies bñdicaz †tibi:
f z laudabo nomē tuū in secu-
lum/z in seculū seculi. Bi-
g mel. Magnus dominus z
h laudabilis †nimis: et māgni-
tudinis eius non est finis.

Al. †meus
Al. †nomē tuū
Al. †te
†Matth.7.b.
Al. †valde

d Erue me de manu filiorum alienorū. Hac repetitione reddit iniquos detestabiliores. e Quorū os locutum est vanitatē.s. q ꝓ trena sint beatitudo. f Et dextera eorum dextera iniquitatis: qz trena habēt ꝓ dextera. Ob ꝓbat/dicens: g Quorū filij: h ē dextera eor z vanitas quā loquūt: qz filij eor/ b Sicut nouellę plātationes.i.pulchri z fortes. i In iuuentute sua: in q notat ꝓsperitas in prole/tā masculina/q̄ fęminina. Unde adhuc subdit: k Filię eorū cōpositę.i.curiose sūt z ornatę: sicut imagines depictę in templis: vt arte iuuēt spe-
ciem. l Promptuaria eorū ꝛc. Promptuaria vulgus cellaria appellat. Et hęc/ m Plena/vino/oleo z frumento. n Eructātia.i.superfundentia. o Ex hoc in illud: In quo tangit ꝓsperitas in terrę nascētib⁹. Et postea in animali-
bus/cum subdit: p Oues eorum fętosę.i.fętibus plenę: hoc est agnis. q Abūdantes in egressib⁹ suis: quādo exeunt de ouili. r Boues eor crassę: quę etiā ꝓ vitijs ponunt. s Non est ruina ꝛc..i. clausurę murorū factor sine cemento: quę claudit vineas vel hortos. In quo notatur tāta eor fęlicitas/q ipsa maceria nō ruit q̄uis sit sine cemēto. Unde addit: t Nec transitus/aduersarior. v Nec clamor/alicui⁹ aduersitatis: x In plateis eor/ne somn⁹ eor importuna loquacitate rumpat: sed silentiū sit cum volūt quiescere. y Beatū dixerūt ꝛc. Habētes ꝓdicta dixe-
rūt fęlices z beatos. Sed ego dico: z Beatus populus cui⁹ dñs deus eius.i.qui seruiūt dño fideliter z deuote.

Mystice g Quorū filij sicut ꝛc. Hęc possunt intelligi mystice ab illo loco. Et agit de erroribus malorum et hęresibus hęresi-
archarū et pessimis cogitationibus/ostendens eos esse hęre-
ticos/ sic: Quorū.s. prędictorū/filij/ sunt /sicut nouellę plantationes in iuuentute sua: id est filij eorum sūt si-
cut nouella plantatio: qui nō de apostolis sunt fundati: sed de peruersitate nouitatis generati: non de antiquis ritibus pa-
trum: sed nouis erroribus pullulauerunt. k Filię eorū.i. cogitationes vel prędicatiōes: quę non habent veram eccle-
siam: sed similitudinem templi.i.ecclesię. l Promptuaria eorum.i.corda: m Plena/diuersis erroribus: n Eru-
ctantia: qz de illis pessimas eructatiōes exhalāt q̄ fetēt z sim
plices corrūpunt. o Ex hoc in illud: qz i vno victi fugūt ad aliud/instabiles: qz nō habēt radicē veritatis. p Oues eor fętosę: Uel ad litterā: peculiū eor fętosū est z abundās cum ipsi sint steriles: Uel mystice/ Oues.i.eorū discipuli fę-
tosi: quia ipsi plures in errores generant. q Abundan-
tes in egressibus suis: nō in ingressibus: quia rorum bo-
num quod habere videntur/egreditur ab eis cito perituris. r Boues eorum crassę: Uel ad litterā: non laboze ma-
crę: sed ocio pingues: Uel mystice/ Boues/ sunt magistri: qui sūt crassi: quia ter-
renis affluūt. s Nō est ruina macerię. Maceria est/ quę de solis saxis in hortis vel vineis fit: sed nec illa ruit illis/ adeo ꝓ-
speri sunt. t Nec transitus nec cla-
mor/ turbidus inter-
rumpit quietem eo-
rum. Uel mystice: ma-
ceria est ars philoso-
phor: quę non potest in eis destrui vt iustifi-
cati transeant ad chri-
stum. v Nec cla-
mor/dei: qui est i an-
gusta via / quę duc ad vitā: Est/ x In pla-
tęis eorum.i.in lata via eorum quę ducit ad mortē. Hęc dicunt beatitudinem: Sed dauid et iustus aliter dicit.s. Beatus populus cui⁹ dñs deus ei⁹. Expo. Ps. CXLIIII.

Ps.118.
Exo.25.d.

Partitio psalmi

Exaltabo te deus meus rex. Titulus. Lau-
datio ipsi dauid: id est christo. Sciendū est q de victoria quam prędcedens psalmus triumpha-
lis decantat/quasi terminū omnium mundanarum rerum si-
bi fecit ꝓpheta: Non em posthac aliquid dicturus est/ vel de ecclesię persecutione/vel de erumnis seculi/vel de pęnitē-
tia/vel de lamentatione pia/vel de antichristi elatione: sed se-
ptē hi vltimi psalmi diuinis ꝓconijs z cęlesti lęticia sūt pleni: vt quasi repulsis nubibus peccatorū/serenis mētibus ad lau-
des dei veniat: z quasi completis omnibus quibus humana ignorantia fuerat instruenda: nunc ad sola ꝓconia dei vacan-
dum est. Sicut enim sunt septē psalmi pęnitentię: sic z septem sūt psalmi laudis q̄b⁹ in die laudand⁹ est deus. Unde: Septi-
es i die laudem dixi tibi. Ideo septem erāt lucernę in taberna
culo: z septem sunt spiritus gratiarū qui laudes dei concinūt:
Apocl.v.b. In his ergo septem psalmis sufficiēter deus do-
cuit quomō velit laudari: ne quis in eius laude errare possit. Ad hoc em spiritusancto implet de⁹ sanctos vt laudēt eū: Et ne erremus in laudando/ iter laudis in scriptura cōstituit: qui vt bene laudarek ab homine/seipsum laudauit/vt inueniat hō qualiter laudet eum. Specialiter ergo psalmus iste intitulak a laude. Intētio monet ad laudē. Mod⁹. Tripertit⁹ ē psalm⁹. Primo propheta pręmittit infinitam laudem. Secūdo om-
nes pfecturos dei laudem nouem modis dicit: ibi: Genera-
tio. Tertio eadem latius explicat: ibi: Miserator z mise-
ricors. Propheta igitur laudans deum dicit: c O rex/ christe: qui de iuda nasci debes vnde reges erāt. Et/ b De⁹ meus.s.creator z recreator: a Exaltabo te/ꝓdicando. d Et benedicā nomini tuo in seculū seculi.s. hic et in ęternū. Qui enim hic non incipit laudare/ in futuro mutus erit. Declarat q̄ dixerat in seculū seculi. e Per singu-
los dies benedicā tibi.s. sine intermissiōe in lętis z tristi-
bus. f Et laudabo ꝛc. Qui em hic q̄tidie deū laudat/in ęterno die merebit laudare cōtinua exultatiōe: qz sp amabūt quē semper videbunt: qua visione nihil est delectabilius. Eas ergo a laude in laudem: sicut ex virtute in virtutem. g Ma-
gnus domin⁹ ꝛc. Hic subdit laudis causā/ dicens: Ma-
gnus dominus/ in essentia: ideo valde est laudandus. h Et magnitudinis eius nō est finis: quia incōpre-
hensibilis cogitatiōe vel loco: ideo nō potest laus eius finiri.

a Generatio et generatio ꝛc. Hęc ē secūda pars: vbi p̄mittit laudē dei nouis modis. Mouē eñ sunt materia laudis. s. opa/potētia/magnificētia/sanctitas/mirabilia/virt⁹ terribiliū/magnitudo/memoria/ꝛ iusticia: ex q̄b⁹ tanq̄ ex locis ꝛ semini/bus trahit omis laus: ad quem modū oia argumēta de pauci/tate locorum sumunt.

Dicit ergo/Generatio et generatio: id est omnis generatio. Repetitio eñ dicētis ī infinitū misit animū cogitātis. Vel duę generatiōes hac repetitione notant. s. generatio/qua ī p̄senti nascūtur filij dei: et generatio futura/qua filij resurrectionis erunt: de q̄/Matth. xix. d. In generatiōe cum sederit filius homis ꝛc. b Laudabunt opera tua: quę licet intueri vt tu lauderis qui talia operaris. Prim⁹ locus laudis. Si enim in magnitudine deficimus/vel de operibus laudemus operantē/de p̄ditis conditorē/de creaturis creatorem. c Et potentiā tuā. Hic est secūdus locus laudis. q. d. laudabunt opa tua: Et in illis laudandis: d Pronūciabūt potentiā tuā: Nō eñ opa laudāt nisi vtrū operātis annūciēt. Sed q̄dā eloquētes laudāt creaturā/obliti creatoris: sancti vero laudatores si opa amant ꝛ laudāt magis operantē/et p̄ hęc illū amāt. Si eñ ī reb⁹ factis sentit aliqua species/vel aliqua vtilitas/vel virtus: laudat magis in illo qui fecit. Quid eñ pulchrius est eo qui oīa fecit? Quid vtilius? Quid potētius? Lauda ergo factura propter facientē. Sed si opera laudas/ꝛ te qui es opus dei laudas: Et occurrit illud/Prouer. xxvij. a. Nō te laudet os tuū ne arrogans videaris: Sed nō est arrogantia: quia deum ī te/ nō te laudas. e Magnificentiā glorię. Tertius locus laudis: et sequit quartus. s. f Sanctitatis tue loquent. Alij eñ magnificētiā maiestatis tuę: ꝛ sanctitatē tuam loquent. g Et mirabilia tua narrabunt (Quint⁹ locus laudis) quę q̄tidie in ecclesia oparis. h Et virtutē terribiliū tuorum dicent. Sextus locus laudis. Virtutē eñ terribiliū dicent de impiorū punitione: i Et magnitudinē tuā narrabunt (Septim⁹ loc⁹) de iustorū liberatione: q̄ non tantūmodo blandit: sed etiā minat. Si enim nō minaret/nulla esset correctio: si nō blandiret/nulla esset exhortatio. Est eñ amabilis et terribilis. Dicent ergo virtutē disciplinātis ꝛ puniētis/si p̄dicant regnū ęternū/non tacēt ignē ęternū. k Memoriā abūdantię suauitatis tuę eructabūt/foris q̄ int⁹ pleni sūt. Octauus locus laudis. Memoriā aūt abūdantię suauitatis dicit: q̄ de⁹ nō est oblit⁹ nos oblitos eū: ꝛ nō oblit⁹ facit nos reminisci sui. Ipse enim p abundantē suauitatē suam p̄ius memor nostri est nos vocando/gratia sua nos p̄ueniendo: inde nos eius memores esse debem⁹ eructādo memoriā suauitatis suę. Nota q̄ nō dicit/manducabūt: sed eructabūt: Manducat enim qui discit: eructat autem qui docet: hoc tamē eructat/quod mādūcauit. Hęc ergo memoria: quia valde dulcis est/manducanda est et eructanda. Hanc suauitatē qui sentiūt eructāt: Primo alijs loquēdo. Job. xxxij. d. En vēter me⁹ q̄si mustū absq̄ spiraculo: q̄ lagunculas nouas dirumpit. Act. iiij. d. Nō possumus quę vidim⁹ ꝛ audiuim⁹ nō loqui. Ibidē. ij. a. Repleti sūt oēs spū/sancto ꝛ cęperūt loq̄. Itē in lachrymas prumpēdo. Pś. Flabit spūs ei⁹ ꝛ fluent aquę. Et alibi: Sup flumia babylonis ꝛc. Judic. j. b. de ara/quę petijt terrā irriguā aquis: q̄ interp̄tat furibunda: et significat animā quę q̄ū recordat cęlestis patrię flet. Item in risum exteriorē prumpendo. Gen. xxj. a. Risum fecit mihi domin⁹. Job. v. d. In vastitate ꝛ fame ridebis. Vñ inter omnia animalia/ homo risibilis est: quia propium est ei sentire dulcedinem dei. Item in cantum. Hiere. xxx. d. Egredietur ex eis laus. Esa. xlij. b. De vertice montiū clamabunt: et ponent domino gloriā. De hoc cantu/ Esa. xxx. g. Canticum erit vobis sicut vox sanctificatę solēnitatis et lętitia cordis. Item ī saltū exteriorem/in gestum corporis. ij. Regl. vj. c. David saltabat ante arcam. Item ī lusum exteriorem. Hieremię. xxxj. a. Egredieris ī chorō ludentium. Unde beatus Vincentius martyr posuit se quasi ī chorea/quādo domin⁹ apparuit ei in carcere. Itē in splendorē vultus: sicut fuit in beato Stephano. Act. vj. d. Videt vultū eius q̄si vultum angeli. Et de moyse/ Exo. xxxiiij. d. Quia facies ei⁹ apparuit splendida ex p̄sortio sermonis dñi: hoc est eructare memoriā abūdantię suauitatis dei. Et notanter dicit/memoriā: q̄ in p̄senti non habem⁹ p̄fectā suauitatē. Esa. xxvj. b. Dñe memoriale tuū in desiderio est aię. Threñ. iij. c. Memoria memor ero ꝛc. Et Osee vlti. c. Memoriale ei⁹ sicut vinū libani. Sequit non⁹ loc⁹ laudis. l Et iusticia tua exultabūt: q̄. s. sol⁹ iust⁹ punis malos ꝛ corrigis bonos. Job. vj. b. Hęc sit mihi cōsolatio: vt affligēs me dolore nō parcat. Itē q̄ iusticia ē malagma et emplastrū vulnerib⁹ pcti. Esa. xxxviij. d. Cataplasmauerūt massā de ficis sup vuln⁹ ei⁹. Itē q̄ iusticia est solutio debitorū: Et de iniusto dr̄ p cōrariū in Pś. Mutuabit peccator ꝛ non soluet. Item quia p iusticiā hō interior renouatur. ij. Corinth. iiij. d. Licet is qui foris est noster hō ꝛc. Item/quia iusticia facit accelerare. Luc. xiiij. e. Compelle intrare. Item/quia augmentū est cōsolationis. Pś. Scōm multitudinē dolorum meorū. m Miserator ꝛ misericors dominus. Hęc est tertia pars: in qua latius explicat quę breuiter p̄posuit. q. d. merito in his laudabunt: quia dominus est/miserator/effectu: et misericors/natura. Partes laudis ponūt hic q̄ superi⁹ positę sūt: ſz nō singulę possūt explicari plene. Quis eñ opa vel potentiā eius plene explicaret? Et sicut supra: ita ꝛ hic ab operibus incipit: vt miserator dicat/dū effectu cadētes restituit. n Misericors natura etiam dum creat: Et ipse est/ o Patiens. Hoc sumit de secūdo loco laudis: scilicet de potētia: quam hic laudat: non q̄ terras suspendit ꝛ maria coercuit ꝛ stellis cęlū depixit ꝛc. sed quia tolerat peccatores vt conuertantur. Vel ita: vt miserator ꝛ misericors/ pro eodem accipiat. q. d. hęc p̄dicta laudent ꝛ annūcient: ꝛ q̄ de his laudant ꝛ exultāt tu deus fecisti: merita illor dona tua sūt q̄ p misericordiā eis p̄stant: Nā/dñs/est/miserator ꝛ misericors his quibus iam veniā dedit/ p q̄ laudāt ꝛ exultāt. Et est/patiēs/his. s. quib⁹ nōdū dedit: sed expectat vt det. Repetit de misericordia: p Et multū misericors: et generalit. q Suauis dñs vniuersis. s. bonis ꝛ malis: ſz marie gustātib⁹ se. Hoc de magnificētia sumit: q̄ nil magnificēti⁹ est q̄ suaue esse gustantib⁹ ꝛ misericordiā oīb⁹ opib⁹ suis impēdere. r Et miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹: q̄ ipse est q̄ facit solē suū oriri sup bonos ꝛ malos: Matth. v. g. Sup hoc q̄stiunculā mouet Aug⁹. quō dicit/miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹: cū eñ dicit: Ite in ignē ęternū q̄ patus ē diabolo ꝛc. hoc nō miseratio ei⁹ sed seueritas ei⁹. Miseratio ei⁹ reddita est opib⁹ ei⁹: seueritas ei⁹ nō est in opa sua: sed in opa tua. Fecit te bonū/ꝛ vitio tuo fact⁹ es mal⁹. Denicq̄ si tollas opa tua/ꝛ nō ī te remaneat nisi opus ei⁹/nō te dimittet miseratio ei⁹. Si aūt nō dimittis opa tua/erit seueritas eius in opa tua ꝛ in opera eius. s Cōfiteant tibi dñe oia opa tua. i. laudet te oīe q̄d est/vel p sē vel p rōnales creaturas: sicut ea q̄ nō habēt sensum laudandi q̄ sunt materia laudis: q̄ dū inq̄ris inuenis magnā vim ī eis q̄ a deo t Et sancti tui. i. angeli ꝛ homies in cōfessiōe operū tuorū inspicientes: v Benedicāt tibi. Hoc de sanctitate sumit. Ipsa enim est sanctitas dei. i. hoc exigit sanctitas dei: vt ei sancti cōfiteant. Et quid confiteant ꝛ laudēt/subdit:

Gloriā regni tui

a Daleth. Generatio et generatio laudabunt opa tua: ꝛ potentiā tuaz pnūciabūt. b He. Magnificentiā glorię sanctitatis tuę loquent: ꝛ mirabilia tua narrabūt. c Vau. Et virtutem terribiliū tuorū dicent: ꝛ magnitudinē tuam narrabūt. d Zaen. Memoriā abūdantię suauitatis tuę eructabūt: ꝛ iusticia tua exultabūt. e Heth. Miserator ꝛ misericors dñs: patiēs ꝛ multū misericors. f Teth. Suauis dñs vniuersis: ꝛ miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. g Joth. Cōfiteant tibi dñe oia opa tua: et sancti tui bñdicant tibi.

Al. laudabit
Al. potutē tuā annūciabunt
Al. metmēdo
Al. enarrabūt
Al. eructuabū
Al. magnanimis
Al. dominib⁹
Al. tin
Al. tte
Memoria diuine suauitatis eructat multipliciter
Pś. 147.
Pś. 136.
Matth. 25.
Pś. 118.
Pś. 144.
Pś. 56.
Pś. 93.
Pś. 144.

a Gloriã regni tui dicent.i.ꝗ gloriosum est regnũ tuũ.
Diuturnitate. Daniel.vij.d. Potestas eiꝰ ptãs ęterna ꝛc. Ecõtrario de regno huiꝰ mũdi: Eccli.x.a. Regnũ a gente in gentẽ trãsferk ꝓter iniustiicias ꝛ iniurias ꝛ cõtumelias ꝛ dolos. Hic trãsitꝰ est de gente ad gentẽ. Daniel.iiij.f. Regnũ tuũ trãsit a
Ps.102. Amplitudie. Ps. Regnũ (te. Hic trãsitꝰ ẽ de ꝑsona ad ꝑsonã.
Ps.77. ipsiꝰ oibꝰ dñabik.s.nõ ꝗbusdã. Daniel.vij.d. Oẽs ꝓpli/trib⁹ ꝛ linguę seruiẽt ei. Regnũ mũdi ecõtrario angustũ est. Ps. Diuisit eis terrã ĩ funiculo distributiõis. Deuk.xxxij.a. Cũ diuidebat altissimus gentes/qñ separabat filios adam.
Pacis trãquillitate. Esa.xxxij.d. Sedebit ꝓpls meꝰ ĩ pulchritudine pacis ꝛ ĩ requie opulẽta. Ecõtrario regnũ terrenũ cõclusum ẽ ꝛ inquietũ. Sap.xiij.d. Aliꝰ aliũ ꝑ inuidiã occidit: alius adulterãs cõtristat: ꝛ oĩa cõmixta sũt/sanguis/homicidiũ/furtũ ꝛ fictio/corruptio ꝛ ĩfidelitas/turbatio ꝛ piuriũ: tumultus/bonorũ dei ĩmemoratio/aĩarꝫ inq̃natio/natiuitatis ĩmutatio/nuptiarꝫ incõstãtia/inordinatio męchię ꝛ impudicitię.
Securitate ꝑfecta. Esa.xxxij.d. Securitas vsq̃ in sempiternũ. Ezrio ĩrenũ diuersis timoribꝰ concutik. Timenk em̃ pares ꝛ sbditi. Vñ narrak de dionysio rege sicilię: q̃ cuidã dicẽti sibi q̃ fęlix ꝛ securꝰ eẽt: fecit supponi gladiũ pendentẽ sup caput ꝛ foueã fieri sub pedibꝰ. Per gladiũ maiores: ꝑ foueã minores ti/
Ps.33. Omniũ bonorꝫ abũdãtia. Ps. Inq̃rẽtes aũt (mẽdos ostẽdes.
Ps.64. dñm nõ minuẽk oĩ bono. Ezrẽ: Replebimur ĩ bonis domꝰ tuę. Hęc ẽ ĩra fluẽs lac ꝛ mel: Deuk.vj.a.i.bona ꝛpalia ꝛ sp̃ualia. Esa.j.e. Bona ĩrę comedetis. Ecõuerso regnũ ĩrenũ in oibꝰ
Ps.104. Oĩmoda libertate. Ro. (deficit. Ps. Vocauit famẽ sup terrã. viij.d. Creatura liberabik a seruitute corruptiõis ĩ libtatẽ filiorũ dei. Gal.iiij.d. Quę sursũ ẽ mat nr̃a libera ẽ. Ecõuerso regnũ terrenũ plenũ ẽ seruitute. Eccs.x.b. Vidi seruos in eqs.i. in honoribꝰ ꝛ dignitatibꝰ: ꝛ ꝓncipes ambulãtes q̃si seruos sup trã. Hęc seruitꝰ maxie apparet ĩ morte. j. Timoth.vj.b. Nihil
Cõformitate/fm ritũ ꝛ modũ viuẽdi. (intulimꝰ in hũc mũdũ.
Ps.121. Ps. Hierlm q̃ ędificak vt ciuitas: Ubi.s.solet eẽ cõe. Ecõuer/
Ps.54. so ĩ regno terreno diuersitas. Ps. Vidi iniq̃tatẽ ꝛ ꝗdictionẽ ĩ
Gloria regni dei cõsistit in ciuitate. Mau.iij.a. Ię ciuitas sanguinũ: vniuersa mẽdacij di
Nobilitate. Osee.j.d. Dicek eis: filij dei vi/ (laceratiõe plena.
uẽtis. Matth.v.a. Beati pacifici: qm̃ filij dei vocabunk. Hic ecõuerso est ignobilitas. Eph.ij.a. Omẽs nascimur filij irę.
Prudẽtia ꝛ discretiõe. Esa.xxxiij.c. Pplm ĩprudentẽ nõ videbis: supple ibi. Alik est h. Vñ Osee.iiij.a. Nõ est scia dei ĩ ĩra.
Mũdicia ꝛ sanctitate. Apocl.xxj.e. Ipsa ꝓ̃o ciuitas aurũ mũdũ sik vitro. Et ibidẽ.g. Nõ ĩtrabit ĩ illã aliq̃d coinq̃natũ faciens abominationẽ ꝛ mẽdaciũ. Alik est h. Hiere.ij.e. Si lauerisꝛ te nitro ꝛ multiplicaueris tibi herbã borith: maculata es iniq̃tate tua coram me dicit dñs. Esa.lxiiij.b. Facti sumꝰ vt ĩmundi
Pulchritudine. Matth.xiij.f. Fulgebũt iusti tanq̃ (oẽs nos. sol in regno patris mei. Sed ecõuerso hic ẽ infectio turpitudinis spũalis. Joheꝰ.ij.b. Oẽs vultus redigenk in ollã.
Perfecta dilectiõe. Esa.xxxj.d. Dicit dñs: cuiꝰ ignis ĩ sion.i.militãte ecclia: ꝛ caminꝰ ĩ hierlm.i.ecclia triũphãte. Per ignẽ minor dilectio: ꝑ caminũ maior. Hic aũt odiũ ꝛ ĩimicitię. Wich.
Magnificẽtia ꝛ honore. (vij.a. Vir frẽm suũ venak ad mortẽ. Ro.viij.f. Quos vocauit/hos ꝛ iustificauit: ꝛ quos iustificauit illos ꝛ magnificauit. Hic aũt boĩes iustificank ꝛ a bono diminuunk. Eccli.xliij.a. Lumiare q̃ minuik in ꝓsũmationẽ.
Angelorum societate ꝛ aspectu. Heb.xij.f. Accessistis ad sion montẽ ꝛ ciuitatẽ dei viuẽtis hierlm supcęlestẽ: et mltorꝫ miliũ angelorꝫ frequẽtiã: ꝛ ecclia ꝓmitiuorꝫ q̃ ꝓscripti sũt ĩ cęlis. Hic
Ps.118. aũt est visio ꝛ cõsortiũ malorꝫ. Ecclesi.ij.c. Cũ scorpionibꝰ habitas. Ps. Vidi ꝗaricãtes ꝛ tabescebã: hoc est de aspectu.
Uniꝰ solius dñatiõe. Esa.ij.c. In die illa dñabik dñs solꝰ. Hic ꝓ̃o multi. Et ideo dr/Matth.xij.b. Omne regnũ ĩ seipsũ diuisũ desolabik. Et h etiã dñi sunt diuisi. Hiere.xvj.c. Seruietis dijs alienis.i.diuisis ink se: q̃ nõ dabũt vob reqez die ac nocte.
Regis sapia ꝛ fortitudie. Hiere.xxiij.a. Regnabit rex ꝛ sapiẽs erit: ꝛ faciet iudiciũ ꝛ iusticiã ĩ ĩra. Hic aũt ecõuerso sũt reges
Ps.24 Regis benignitate. Ps. Dulcis ꝛ rectꝰ dñs. (fatui ꝛ ibecilles.
Regis sẽpiẽna ꝓuia. Esa.xxxiij.c. Regẽ ĩ decore suo videbũt ꝛc.
Regis beniuolẽtia ꝛ amore. Prouer.viij.b. Ego diligentes me diligo. b Et potentiã tuam loquenk: id est dicent ꝗ mirabiliter ꝛ potenter facis ꝛ disponis. Dicent enim ꝗ gloriosus ꝛ mirabilis est deus qui fecit cęlum/terrã ꝛ diuersis bonis impleuit: ꝗ potens est qui fecit hęc ꝛ continet ea. Et sumik hoc de mirabilibus: c Ut notam faciant.q.d. loquunk ad hoc/vt notam faciãt ꝛc. Et sumik hoc de virtute terribiliũ. Sanctis enim ꝗdicatoribus nota facta est potẽtia dei qua vindicabit ĩ malos: et gloria regni qua coronabit bonos/ne ignorata minus ꝗretur: et nota etiã facta est/qñ apli virtutes fecerũt: et per noticiã vtriusq̃ .s. potẽtię ꝛ glię quidã timore pgnę: quidam spe glorię conuertunk. Et nota q̃ post potentiam cõmendat decorem regni: q̃ ideo facit/vt potentia nominata amantẽ non terreat: Habet enim regnũ quo delectemur: Et illud regnũ habet decorem: de cuius magnitudine/subdit: d Regnũ tuũ regnum omniũ sęculorũ.q.d. non huius sęculi regnum ꝗdicari ab eis dico q̃ habet decorẽ: sed nõ est ibi magnitudo decoris: sed de tuo regno dico: q̃ est omniũ sęculorꝫ.i.in ęternũ. e Et dñatio tua in oĩ generatiõe et generationẽ/ꝑ successionẽ: vel ĩ hac generatiõe ꝛ futura: ꝑ q̃ oĩdik regnũ eẽ forte. Et sumik h̃ ꝛ magnitudie: Si em̃ magnũ ẽ ad tempꝰ imperare: maiꝰ est dñationis terminũ nõ hẃe. f Fidelis dñs in omnibꝰ verbis suis: q: aduentꝰ sui dona cõpleuit: et quicquid ꝓmisit dedit: et ꝑ data fecit fidẽ cęteris vãdis quę ꝓmisit: ꝛ q̃si in chirographo scribi fecit. Et sumik hoc de abũdanti suauitate. Vñ.s. Memoriã abũdãtię suauitatis ꝛc. g Et sanctꝰ in oĩnibꝰ opibꝰ suis: sicut verax est in ꝓmissis: ita sanctus ꝛ firmus ĩ omni operatiõe. h Alleuat dominꝰ omnes. Nõ q̃ omnes alleuet: sed quicũq̃ alleuank/hoc fit per eum. Alleuare autem dei/dicik miserẽri. Et tũ sic ẽ misericordia liberãs: ꝛ misericordia mitigans siue parcens: ita est alleuatio liberans dei/quando ex toto a pęna liberat: mitigans quãdo liberat a parte. i Et erigit omnes elisos: scz qui ruinam ꝛ lapsum peccati iam passi sunt. Corruẽtes ꝗ dicit incipiẽtes labi: et elisos dicit iã lapsos. Et hoc sumik supra de abũdantia suauitatis. k Oculi omniũ: id est intentiones. Hic de iusticia latius agit: vt quẽ miserícordẽ audit/iustũ timeat. Et iusticia est vt sperantes satiet corporalik: Jõ sequik: l Tu das escã illorꝫ.s. corporalem ꝛ spiritualem. m In tempore oportuno. Multis enim petẽtibus salubriter differtur. Dat ergo quasi medicus ęgro quod conuenit: ꝛ quãdo conuenit: non vt homo desiderat et petit: ne noceat si dederit. Et quã escam det/subiũgit: n Aperis tu manũ tuam: id est benignitatem potentię tuę: quiꝰ omnia

a Caph. Glriãz ĩgni tui dicẽt: ꝛ
b põtẽtiã tuã loq̃nk. Zameth.
c Ut nõtam faciãt filijs hoim
potẽtiã tuã: ꝛ gloriã ꝛmagni/
d ficẽtię regni tui. Mem. Rẽ
gnũ tuũ regnũ oĩm sęculorꝫ:
e ẽt dñatio tua in omi generatione ꝛgenerationẽ. Nun.
f Fidẽlis dñs in omibus ver/
g bis suis: ꝛ sanctꝰ ĩ omibꝰ opi/
h bꝰ suis. Sãmech. ꝛAlleuat
domin⁹ oñs ꝛqui corruũt: et
i erigit omnes elisos. Eyn.
k Oculi omnium in te sperant
l domie: ꝛ tũ dat escam ꝛillorꝫ
m ĩ tẽpore oportuno. Pe.
n Aperis tu manum tuam:

Ar. ꝛmagnitudinis decoris

Ar. ꝛ.pgenie.

Ar. ꝛCõfirmat

Ar. ꝛ decidẽtes.

Ar. ꝛillis in oportunitate

Moraliter

Moraliter/ ne indiscusse transeamus: notandũ super illud modo expositum de manu: videlicet/ n Aperis tu manum tuam: q̃ christus dicik manꝰ patris: q: per ipsũ pater operak. Job.j.a. Omnia per ipsũ facta sunt. De hac manu Ps. Aperiente te manũ tuam/omnia implebunk bonitate. Ps.103.
Et alibi: Emitte manũ tuã de alto. Hanc manũ aperuit pater in filij incarnatione: quã quasi clausam habebat: dum filiꝰ apud patrem erat: quod notak/Exod.iij.b. vbi dicik q̃ moyses extraxit de sinu manũ leprosam. Hęc lepra fuit infirmitas humanę naturę: quã christus vt nos curaret assumpsit. Esaię Ps.143.

tue: qz oia in eius potestate sunt. a Et imples/Ecce esca. b Omne aial bndictione.i.cõuenienti refectiõe. c Justus dns i oib⁹ vijs suis. Hec laus est de iusticia: Uie sũt dispositiões z volũtates/q̃ oẽs iuste sũt. Justus est em qñ cedit q̃ qñ curat. Sic cõfessi sunt omns sancti in tribulatiõibus/q̃ iusta sunt iudicia dei.

d Et sanct⁹ i omnib⁹ operib⁹ suis: Pius/patiens: dator oim bonorũ. Uie ad dispositionẽ ptinent/opa ad effectũ: hec ꝓm nos diuidũt: sed apud illũ/hoc ẽ velle qd̃ facere: qz ex eius volũtate res habẽt esse.

Al. tq̃ invocãt

e Prope est dns: id est ꝓpitius: etsi non statim facit eis qd̃ petunt. Et hoc sumit de iusticia: f Omib⁹ invocãtib⁹ eũ i veritate: nõ ꝓm vana desideria: q̃ aliud q̃rũt q̃ ipsũ deũ. Et ipse faciet aliqñ: etsi nõ statim vt petũt: g Volũtatẽ timẽtiũ se faciet: si tñ iõ timẽt vt ei⁹ volũtatẽ faciãt/eorũ volũtatẽ facit. h Et deꝑcationẽ eorũ exaudiet: dũmodo sit pia/ꝓ se z pseuerãs. i Et saluos faciet eos/in p̃senti z futuro. k Custodit dns oẽs diligẽtes se: z oẽs pctores dispdet. In vtroq̃ ẽ ęqtas. Equũ ẽ em z diligẽtes custodire z pctores pdere. Apud eũ em suauitas eẽ ondit: z apud eũ seueritas eẽ demõstrat. l Laudationẽ dñi. Expositi oib⁹ locis laudis: sequit breuis cõclusio: qz cõcludit q̃ nõ põt explicari. q.d. qñ oia ita se habẽt: m Os meũ loq̃t laudationẽ dñi. Et exẽplo meo: o Omis caro.i. omis hõ cõuersus ad deũ: n Bndicat/nomẽ sanctũ eius: p In sęculũ: id est p̃senti. q Et in sęculũ sęculi.i. in futuro.

Al. tẽces

Moraliter * liij.b. Reputauim⁹ eũ q̃si leprosũ. Man⁹ hęc dũ clausa erat/cõtinebat omis sanitatis vnguẽtũ: Ideo clamabãt patres antiq̃: Ut qd auertis manũ tuã d medio sinu tui. Et tandẽ nõ potuit ꝓtinere: sz apuit z effudit. Cant⁹.j.a. Oleũ effusũ nomẽ tuũ. Et Cant⁹.v.b. Man⁹ meę distilluerũt myrrhã. Hãc manũ retraxit pr in sinũ i ascẽsiõe: z itez educet sanã/qñ i secũdo aduẽtu/q̃ apparuit vilis z abiect⁹/apparebit i maiestate gl̃ios⁹. Itẽ aperuit manũ suã christ⁹ i passiõe quã habebat clausã: vt nob apertã in salutẽ daret: z etiã pforatã/vt large sanguinẽ ad nostrã emũdationẽ effunderet. Ut̃ Zach.xiij.c. Quę sũt istę plagę i medio manuũ tuarũ: Et dicet: His plagat⁹ sũ i domo eorũ q̃ me diligebãt. Clausã manũ habebat: vt diabolũ pugno pcuteret. Esa.lj.d. Nũqd nõ pcussisti supbũ z vulnerasti draconẽ: Apertã manũ habet: qñ aliquẽ pcutit vt filiũ ad corrigẽdũ. Job.v.b. Qui cępit ipse me cõterat: soluat manũ suã et succidat me. Et notãdũ q̃ dñs illis apit sinistrã/qb⁹ tpalia abũdanẽ dat: dexterã ꝓo claudit/dũ ęterna subtrahit. Qd̃ notat/Gen.xlviij.c. in cãcellatiõe manuũ iacob cũ posuit manũ dexterã sup ephrai minorẽ: sinistrã ꝓo sup manassẽ: Ac si diceret: hui⁹ sũt ęterna: illi⁹ tpalia: et cui subtraho tpalia/reseruo ękna. Ideo etiã dr̃/Gen.xxv.a. q̃ abrahã filijs cõcubinarũ largit⁹ est munera: deditq̃ cũcta quę possidebat isaac filio suo. Grego⁹. Pueris nũmos subtrahim⁹/quib⁹ totã hęreditatẽ reseruam⁹.

Manus dei.s. fili⁹: habet q̃nq̃ digitos quibus nos adiuuit

Hęc man⁹.i. fili⁹ dei/habet quiq̃ digitos/quib⁹ nos adiuuit mltiplicit. Primu⁹ est pollex a pollicẽdo: qz christ⁹ ꝓmisit nob vitã ęternã. Matth.iiij.c. Ecce appropinquabit regnũ cęlorũ. Joh.xiiij.c. Ad eũ veniem⁹ et mãsionẽ apud eũ faciem⁹. Secũd⁹ index ab idicãdo: qz ondit nob patrẽ. Joh.j.b. Deũ nemo vidit vnq̃ nisi vnigenit⁹ fili⁹ q̃ ẽ i sinu pris/ipse nob enarrauit illũ. Joh.xvij.b. Pater manifestaui nomẽ tuũ homib⁹. Tertius medius. j. Timoth.ij.b. Mediator dei z hominum homo iesus christus. Quart⁹ medicus: qz sanauit vulnera nostra. Matth.ix.b. Nõ egent qui sani sunt medico. Quint⁹ auricularis: qz christus aperuit nobis semitas dei. Esa.xxxv.b. Tũc aperient aures surdorũ. Et aperuit scripturas. Luc⁹.vlt.g. Aperuit illis sensũ vt intelligerẽt scripturas. Aperuit igitur deus hanc manũ z hos digitos. Manus aperuit in spũssancti missione: de quib⁹ gratiarũ vnguenta fluxerũt. Cant⁹.v.b. Man⁹ meę distillauerunt myrrhã: qd̃ referri potest ad passionẽ. Sequit: Et digiti mei pleni myrrha ꝓbatissima: quod ptinet ad spũssancti missionẽ: Per distinctionẽ em digitorũ diuersitas significatur donorũ. Unde sicut sũt q̃nq̃ digiti: ita sũt quinq̃ effectus spiritussancti. Nam spiritussanct⁹ ꝓmo mentẽ vngit: in quo officiũ pollicis exercet/q̃ vngunt reges z sacerdotes: Sic spũssanctus animã iungit in regẽ: dũ q̃ ipsũ regit et ordinat cogitatiões. Ps̃. Oleo sãcto meo vnxi eũ. Et iungit in sacerdotẽ/dũ affect⁹ carnales ũmolat. Apoc. j.b. Qui fecit nos regnũ z sacerdotes deo z pri. Secũdo mẽtẽ cognitiõe veritatis illumiat: et sic index ẽ dũ vitatẽ demõstrat. Ps̃. Uias tuas dñe demõstra mihi. Tertio deo mentẽ ꝓiũgit/vnit/recõciliat ꝓm ꝓprietates medij. Jõ stetit iesus in medio aialiũ/doctorũ/latronũ z discipulorũ: ꝓprietates medij opans. s. q̃ charitatẽ: q̃ ẽ vinculũ pfectiõis. Col⁹.iij.c. Quarto mentẽ leui tactu sanat: et sic ẽ digit⁹ q̃ dr̃ medic⁹. Hoc digito tetigit locũlũ: Luc⁹.vij.c. Leuis etiã tact⁹ reputat/cũ emẽdando flagellat. Gen.xxvij.c. Accede huc vt tangã te fili mi z pbẽ zc. Quinto intellectũ aperit: q̃ ẽ auris interior: z sic ẽ auricularis. Apoc⁹.ij.b. Qui habet aures audiẽdi audiat. Sed multi sũt q̃ port⁹ eligũt demõstrationẽ digiti hoũ ad laudẽ q̃ demõstrationẽ spũsscti interiorẽ ad eruditionẽ. Tales addũt sextũ digitũ: dũ laudẽ appetũt z donũ spũssancti deo nõ ascribũt: significati p mõstr̃/habẽs sex digitos: qd̃ intfecit ionathas: qui iterptat donũ colũbę.ij. Reg⁹.xxj.d. Qui em a dono colũbę.s. spũsctõ oẽ bonũ mõstratũ esse itelligit: superfluitatẽ digitorũ in se intficit. Sũt alij q̃ nõ solũ volũt digito demõstrari ad gloriã: sz alios ondũt ad ig̃niniã. Esa.lviij.c. Si desieris digitũ tuũ extẽdere: et loq̃ qd̃ nõ ꝓdest: oriet in tenebris lux tua. Sũt alij q̃ de gra intumescũt: vt roboã/q̃ dixit: Minim⁹ digit⁹ me⁹ grossior ẽ dorso pris mei: ꝑ est maior es i gra supare: iõ regnũ ei⁹ scissũ est.iij. Reg⁹.xij.c. Docet q̃ nos tota trinitas manũ extẽdere z apire ad pęnitẽtiã. Eccli. iiij.d. Nõ sit man⁹ tua ad accipiẽdũ porrecta: z ad dãdũ collecta.

Expositio Ps̃.CXLV.

Lauda aia mea dñm. Titulus est/Alleluia: id ẽ laus dei. Vox ista est q̃si musica salutaris/tanq̃ harmonia cęlestis: q̃ non solũ hoies sed etiã angelos delectat: laudẽ dei exꝑmẽs: q̃ cõgrue huic psalmo p̃scribit: vbi vir iust⁹ exhortat aiam ad laudẽ dei: qz in aduersis aliqñ velit nolit pturbat aia. Uñ.ã. Quare tristis es aia mea z q̃re cõturbas me. Sed vt auferat ei perturbationẽ/suggerit gaudiũ de spe si nõ in re: Spera in deo qm̃ adhuc cõfitebor zc. Intentio monet ad laudẽ. Hod⁹. Tripertit⁹ ẽ psalm⁹. Primo ꝓpheta sibi q̃si oib⁹ cõsulit laudare ne in vanis ociet. Secũdo alios monet non sperare in homine: ibi: Nolite cõfidere. Tertio docet omnẽ spem in deo ponẽdã: ibi: Beatus vir. Uir itaq̃ iustus animã suã ad laudẽ exhortans/ait: r Lauda anima. Nõ hoc caro animę cõsulit cum aia sit dignior: Ipsa em natura spiritualis infinita est z substãtię dei vicina z purior: Ergo pars animę superior. s. mens quę cogitat sapiẽtiam diuinã/illi inherens z in illam suspirans: videt quasdam animę partes. s. sensualitatẽ pturbari motibus sęculi z cupiditate ꝛenorũ ad exterioza rapi: a quib⁹ ad interioza et supioza reuocat eã. Se ergo ꝓm sensualitatẽ exhortans aia ꝓm rationẽ dicit: Lauda aia mea dñm. Quid em tibi placet i hoc sęculo diuisa p tot sęcularũ rerũ amores: collige te ad auctorem: hic erit tibi pax et securitas. Deinde respõdet anima mẽti quasi hic p̃grauata z non valens ita cõsistere: vt dignũ est dicit: Laudabo dñm

i exaudiet: z salũos faciet eos.
k Schin. Custodit dominus oẽs diligẽtes se: et oẽs pctores dispdet. Tau. †Laũda/tionẽ dñi loquet os meũ: et bndicat omis caro†noi sancto ei⁹ in sęcũlũ: z i sęcũlũ sęculi.

Al. †Laudem

Al. †nomẽ sctũ

Alleluia. (CXLV.

Laũda aia mea dñm:

Ps̃.88.

Ps̃.24.

Ps̃.41.

Partitio psalmi